

DOUĂ TEZAURE DE DINARI UNGUREȘTI DESCOPERITE LA GIURGIU

Katiușa PÂRVAN

Cabinetul Numismatic al Muzeului Național de Istorie a României păstrează două descoperiri de dinari maghiari, ambele din zona orașului Giurgiu. Tezaurele au ca *terminus post quem* anul 1512 (primul tezaur, descoperit în 1974) și anul 1601 (al doilea tezaur, descoperit în 1937). Deși nu ridică probleme deosebite din punct de vedere numismatic, fiind alcătuite din tipuri monetare comune, tezaurele ni s-au părut interesante deoarece reprezintă două acumulări diferite, reprezentative pentru spațiul din care provin. Le vom prezenta pe rând.

I. Tezaurul de dinari descoperit la Giurgiu în anul 1974

Acest tezaur, alcătuit din 13 monede, a fost achiziționat de Muzeul Național de Istorie a României în anul 1974, de la Paraschiv Marian. Ofertantul a relatat că a găsit piesele “aproape de Dunăre, lângă port, spre cetate”. Deoarece nu deținem alte informații, am considerat anul 1974 ca dată a descoperirii.

Cele mai vechi exemplare sunt patru dinari emiși de Mathias Corvin (1458-1490) după reforma din 1468, prin care a fost introdus tipul cu Madona pe revers, neschimbat de aici înainte. Dinarii emiși după această dată aveau titlul de peste 500‰ și greutatea 0,58 g, valori ce s-au menținut, fără modificări importante, până în timpul domniei lui Ludovic al II-lea (1516-1526). Acesta a emis, între 1521-1525, dinari devalorizați cunoscuți sub numele de *moneta nova*. După 1525 dinarul și-a revenit, păstrând stabil titlul (500-438‰) și greutatea (0,58-0,55 g) - ușoare scăderi înregistrându-se doar între 1574-1582. Abia din anul 1607 a început o perioadă de instabilitate (care a durat aproape 20 de ani), timp în care dinarul a suferit deprecieri succesive, ajungând la 156‰ argint¹. Media greutății celor patru dinari de la Mathias Corvin este 0,55 g, iar mediana, 0,53 g.

Toate monedele de la acest emitent sunt bătute în atelierul Kremnitz, de monetarii Iános Constorffer (1468-1481), Vitus Mühlstein (1471-1481), Péck Pál (1482-1486) și Peter Schneider (1489-1490), perioada activității lor în acest atelier datând piesele, pe care nu este înscris anul de batere.

¹ Lajos 1979, p. 13-14; Vîlcu 2002, p. 342-343; Mănușu-Adameșteanu, Ana Maria Velter, Katiușa Pârvan, A. Vîlcu 2005, p. 112-113.

Faptul că fiecare din cei patru dinari de la Mathias Corvin sunt bătuți de monetari diferiți, poate fi un argument pentru cantitatea mare de monede emise de acest rege maghiar, precum și pentru intensitatea activității atelierului de la Kremnitz (de observat suprapunerea funcționării unor monetari, care lucrează simultan, în același atelier, timp de aproape 10 ani – 1468-1481, Ioan Constorffer și 1471-1481, Vitus Mühlstein).

Celelalte nouă piese sunt emise de Vladislav al II-lea (1490-1516), tot la Kremnitz, între 1500 și 1512, monetari fiind frații Hans și Georgius Thurzo: șapte exemplare executate de Hans Thurzo (patru între 1500-1502, două în 1505, unul în 1508) și două de Gregorius Thurzo (în 1510 și 1512). Greutatea medie a acestor nouă dinari este 0,52 g, iar mediana 0,54 g; valorile se apropie de cele de mai sus, stabilite pentru dinarii lui Mathias Corvin (0,55 g și 0,53 g); coroborând valorile, putem aprecia greutatea standard a atelierului Kremnitz în perioada la care ne referim – cca. 0,54 g.

În ceea ce privește starea de conservare, cele 13 monede nu prezintă urme apreciabile de uzură; fac excepție piesa nr. 1 (dinar Mathias Corvin), ștearsă Av/Rv ca urmare a procedului de batere și monedele nr. 7 și nr. 13 (dinari Vladislav al II-lea). Din cele 13 monede, patru sunt tăiate neglijent (nr. 3, 7, 8, 10), trei prezentând și ușoară dublă batere (nr. 3, 7, 8). Restul dinarilor sunt executați cu îngrijire; legendele sunt corecte, iar reprezentările Madonei cu pruncul și cele ale stemei Ungariei, trasate precis (foarte frumoase nr. 9-13, 5-6, ca de altfel și nr. 2 și 4, la care, aspectul mai puțin elegant datorându-se modelului ales, de o manieră mai puțin grosieră).

Gradul diferit de uzură al pieselor din acest mic tezaur este relevant pentru aspecte legate de specificul circulației dinarului în Țara Românească - cum ar fi tendința rămânerii multă vreme în circulație a emisiunilor mai vechi (așa cum s-a întâmplat cu dinarii lui Mathias Corvin, din argint de calitate). Astfel, o uzură mai accentuată se observă la dinarul Mathias Corvin datat 1468-1481 (nr. 1) și la dinarii emiși de Vladislav al II-lea - unul în 1500-1502 (nr. 7) și unul în 1512 (nr. 13). Prin urmare, faptul că cea mai recentă monedă (datată 1512), este mai uzată decât piesele mai vechi, în stare de conservare foarte bună (nr. 2-4), indică ascunderea tezaurului după o anumită perioadă de timp față de data celei mai recente monede din tezaur.

Totodată se observă acumularea dispersată a monedelor față de momentul lansării pe piață, pentru aceasta pledând gradul diferit de uzură și perioada de acumulare – peste 40 de ani, mult prea mare pentru doar 13 piese. Putem aprecia că este vorba de “comoara” unui localnic cu venituri modeste, care, în momente diferite, își valorificase produsele gospodăriei pe piața din apropierea cetății, printre soldații cantonați în taberele militare de lângă cetatea Giurgiu, punând apoi bine micile sume obținute. Gradul diferit de uzură al monedelor poate sugera și faptul că deținem doar un fragment

dintr-un tezaur mai mare, din care descoperitorul a oferit muzeului doar o mică parte.

În ceea ce privește momentul ascunderii, poate fi legat de perioada instabilă politic și militar de la începutul secolului al XVI-lea, creată de luptele pentru tron inițiate de marea boierime, ce căuta sprijin fie la regele maghiar (în acel moment Vladislav al II-lea), fie la turcii sud-dunăreni, conduși de Mehmed pașa. În perioada la care ne referim, partida boierească a fost dominată de familia Craioveștilor. Nemulțumiți de domnia autoritară a lui Mihnea și a fiului său, acești puternici feudali, având sprijinul lui Mehmed, au reușit să-l înscăuneze pe Vlăduț, fiul lui Vlad Călugărul (în 1510). În momentul în care preferatul lor, manifestând clare tendințe antiotomane, a depus jurământ de credință regelui Ungariei Vladislav al II-lea (1511), Craioveștii au solicitat din nou ajutor lui Mehmed pașa. Împreună cu partizanii Craioveștilor, acesta a trecut Dunărea în 1512 (desigur, pe la Giurgiu, poarta de intrare a otomanilor în Țara Românească) și l-a biruit pe Vlăduț la Văcărești, decapitându-l. În acest context agitat este foarte probabilă ascunderea “micului tezaur”, după cum este posibilă pierderea lui din cauza dezastrelor naturale (inundații, ani de secetă urmată de epidemii de ciumă) care s-au succedat între 1508-1512 în toate cele trei țări române². La fel de bine poate fi vorba de banale cauze particulare, deoarece, după 1512, în urma ocupării tronului de Neagoe Basarab (ruda Craioveștilor), a urmat o perioadă de stabilitate politică (gradul diferit de uzură al pieselor, am văzut mai sus, indică ascunderea lor la o dată mai depărtată de 1512, data emiterii celei mai recente piese).

II. Tezaurul de dinari descoperit la Giurgiu în 1937³

Al doilea tezaur monetar descoperit la Giurgiu este alcătuit din 278 piese, toate dinari imperiali emiși pentru Ungaria în atelierul Kremnitz, între anii 1530-1601. Tezaurul face parte din colecția vechiului Cabinet Numismatic al Bibliotecii Academiei Române, transferat în 1984 la Cabinetul Numismatic al Muzeului Național de Istorie a României. În evidențele CNBAR nu se menționează decât data descoperirii pieselor (anul 1937) și locul descoperirii (Giurgiu).

Cele mai vechi piese sunt dinarii emiși de Ferdinand I (1526-1566), 108 exemplare, acumulate în 29 ani (1530-1564): 1530/2, 1534/2, 1536/5, 1537/3, 1538/4, 1540/1, 1541/5, 1543/2, 1544/3, 1545/1, 1546/1, 1547/1, 1548/7, 1549/4, 1550/4, 1551/5, 1552/6, 1553/9, 1554/7, 1555/3, 1556/3, 1557/3, 1558/5, 1559/2, 1560/1, 1561/5, 1562/5, 1563/6, 1564/3. Prin

² Cernovodeanu, P. Binder 1993, p. 46, 235.

³ Pieseile au fost identificate de colega noastră Cristina Anton Manea, cu câțiva ani în urmă. Noi le-am verificat, am corectat unele erori și am întocmit catalogul

urmare, acumularea a început în 1530; în anii 1531-1533, 1535, 1539 și 1542 nu a intrat nici o monedă, după care alimentarea a devenit regulată (fără a se depăși 9 ex./an).

Urmează lotul monedelor emise de Maximilian al II-lea (1566-1576) - 72 piese, acumulate în 14 ani succesivi, fără nici o întrerupere (1565-1578): 1565/6, 1566/7, 1567/5, 1568/2, 1569/7, 1570/2, 1571/4, 1572/5, 1573/3, 1574/4, 1575/6, 1576/7, 1577/9, 1578/5. Monedele emise de Maximilian al II-lea au alimentat regulat tezaurul, numărul maxim de piese intrate fiind tot 9 ex./an. Cele 72 piese ale sale reprezintă cca. 2/3 din totalul monedelor de la Ferdinand I, care au fost acumulate însă într-un interval dublu de timp.

Ultimele monede sunt emisiuni Rudolf al II-lea (1576-1608) - 98 piese, care au alimentat tezaurul timp de 18 ani (1580-1601): 1580/14, 1581/10, 1582/3, 1583/5, 1584/12, 1585/14, 1586/6, 1587/4, 1588/5, 1589/3, 1590/5, 1591/6, 1592/1, 1593/4, 1595/2, 1596/1, 1597/2, 1601/1. Alimentarea a fost regulată, aproape neîntreruptă, deoarece 92 piese au intrat între 1580-1593 și numai cinci după această dată - patru după un an (între 1595-1597) și, ultima, peste patru ani (în 1601). În cazul acestui emitent acumularea este mai intensă, cu o frecvență de 10-14 ex. timp de 4 ani (1580/14, 1581/10, 1584/12, 1585/14, maxima fiind de 14 ex./an în 1580 și 1585), apoi câte 4-6 ex./an.

Frecvența ridicată a acumulării dinarilor în timpul lui Rudolf al II-lea față de emitenții anteriori, curgerea neîntreruptă a anilor de emisie și repartiția egală pe ani, indică succesiunea rapidă a formării pachetului monetar, a acumulării întregului lot, precum și ascunderea lui, toate petrecute la o dată foarte apropiată de data ultimei piese. Deoarece între anii 1580-1585 a intrat cea mai mare cantitate de monede, după acest interval numărul pieselor/an devenind tot mai mic, putem considera acumularea încheiată în jurul anului 1593. Faptul că alimentarea masivă se încheie, practic, în acest an (poate 1597), cele mai multe monede fiind cele emise între 1580-1585, întărește convingerea noastră că tezaurul reprezintă o plată mercenarială pentru participarea la lupta antiotomană susținută de imperiali. Pachetul compact, practic fără întreruperi, indică o cantitate de monedă aflată în Vistierie la un moment dat, expediată pentru plata oștenilor, gradul redus de uzură, același la toate monedele, fiind un argument puternic în acest sens.

Cele 278 monede reprezintă o acumulare ce se întinde pe 71 ani. Această perioadă poate fi ușor restrânsă la mai puțin de 57 de ani, dacă ținem cont de faptul că în primii patru ani au intrat doar 24 piese, monedele începând să alimenteze regulat și fără întreruperi tezaurul abia după 1544. Anul coincide cu perioada imediat următoare morții principelui Ioan Zapolya, perioadă ce a pus capăt conflictului pentru stăpânirea Transilvaniei dintre acesta și Ferdinand I de Habsburg. Conflictul a stânjenit într-o

oarecare măsură circulația dinarilor imperiali în spațiul intracarpatic, precum și dincoace de munți, în Țara Românească. În acest context, este evidentă pătrunderea masivă și regulată a dinarilor din spațiul transilvan în zona Giurgiu, după anul 1544. Lotul compact (ca nominal și ani de emisie) indică sosirea pachetului monetar direct din Vistierie, imprimând un caracter militar/mercenarial acumulării de față. Un alt argument în acest sens îl constituie gradul scăzut de uzură al pieselor, ce exprimă o circulație foarte redusă, precum și ascunderea monedelor la scurt timp după lansarea pe piață, pentru o plată de interes politic și militar.

Momentul ascunderii este legat de declanșarea luptelor antiotomane conduse de Mihai Viteazul, marcate de conflictul de la Călugăreni (1593). Locul vestitei bătălii se afla în apropierea localității Giurgiu, pe traseul drumului spre București și ascunderea tezaurului poate fi cauzată de starea de insecuritate ce a urmat luptelor și domniei lui Mihai Viteazul. În armata sa au luptat unguri, secui, imperiali, deci soldați din zona de circulație a dinarului, iar principele Mihai a primit ajutoare bănești de la habsburgi, pe care le-a folosit pentru plata regulată a soldaților, care intrau rapid în posesia banilor, sosiți la scurt timp după ieșirea lor din monetărie⁴.

Faptul că tezaurul nu conține și dinari mai vechi, de la Mathias Corvin (și nici de la Vladislav al II-lea sau Ludovic al II-lea), piese care au rămas multă vreme în circulația țărilor române datorită calității lor intrinsece și comerțului de graniță cu zona transilvăneană, indică un pachet monetar unitar, aproape compact, constituit în afara Țării Românești. Acesta a fost expedit în zonă unde a ajuns fără nici o contaminare la posesorul care l-a primit ca plată (de război) și l-a ascuns imediat. Valoarea tezaurului reprezintă aproximativ 2 taleri, sumă cu care erau plătiți localnicii înrolați pentru una-două luni, fapt confirmat de surse documentare⁵. Pentru plata unor astfel de soldați săraci și fără pregătire militară deosebită, dinarii reprezentau o monedă care îi mulțumea, talerii fiind piese forte, pentru mercenarii de profesie⁶.

⁴ O privire cuprinzătoare asupra evoluției implicării oștenilor străini în armatele țărilor române la Rezachievi 1981, p. 37-73.

⁵ *Ibidem*.

⁶ Caracterul de acumulare rapidă, compactă ca perioadă de emisie, este observat la mai multe tezaure îngropate în acest interval și în zone apropiate, care s-au aflat în permanent conflict cu trupele otomane, imperiale sau poloneze. Amintim tezaurele **Gâștești**, com. Buturugeni, jud. Giurgiu, tezaur alcătuit din 882 aspri otomani, *terminus post quem* 1566, vezi și Mănușu-Adameșteanu, Ana Maria Velter, Katiușa Pârvan, A. Vilcu 2005, p. 107; **Ghimpați**, jud. Giurgiu, tezaur alcătuit din 11 ducați de aur (Ungaria, Veneția, Țările de Jos), îngropat în urma evenimentelor din 1595, Velter 1982, p. 133-139; **Stănești**, localitate actualmente înglobată orașului Giurgiu, alcătuit din 13 triplii groși, ascuns în jurul anului

Prezentarea celor două tezaure descoperite la Giurgiu completează repertoriul descoperirilor monetare din Țara Românească din secolele XVI-XVII și conturează câteva caracteristici ale circulației dinarului în acest interval de timp în zona Giurgiu.

CATALOG

I. Tezaur Giurgiu/1974

UNGARIA

Dinar

Kremnitz

Mathias Corvin (1458 - 1490)

1468 – 1481

1. Av. +M·M[–]HIE·R·VNGAR

Rv. **PATRONA – HVNGAR**; dreapta-stânga **K - P**

Madona spre dreapta, încoronată și nimbată, ține pruncul în dreapta

Ioan Constorffer monetar (K – ☉)

AR, 0,622 g, 0,16 mm, ←

HL 717

inv. MNIR 52.585

1471 – 1481

2. Av. +MONETA MATHIE·R·VNG

Rv. **•PATRON - VNGAR•**; dreapta-stânga **K - V**

Madona spre dreapta, cu vâl, ține pruncul în dreapta

Vitus Mühlstein monetar (K - V)

AR, 0,50 g, 16x15 mm, ↙

inv. MNIR 52.584

HL 718

1482 - 1486

3. Av. +M·MATHIE·R·VNGAR

Rv. **PATRONA - D·VNGA**; dreapta-stânga **K - P**

Madona spre stânga, cu plete, încoronată, ține pruncul în stânga

1601, Pârvan 2002, p. 203-208; Nicolae Bălcescu, alcătuit din 46 triplii groși polonezi de secol XVII, menționat de Ursu, Adina Berciu-Drăghicescu, 1989, p. 152, nr. 101. De altfel, pe teritoriul Țării Românești s-au descoperit mai multe tezaure îngropate în jurul anilor 1595-1601, ascunderea lor fiind legată de mai sus amintita situație instabilă politic și militar din vremea domniei lui Mihai Viteazul și imediat următoare.

Peck Pal monetar (K - P)

AR, 0,65 g, 16x15 mm, ←

HL 719

inv. MNIR 52.583

1489 – 1490**4. Av. +M•MATHIE•D•VNGAR**Rv. **PATRONA – HVNGARIE**; dreapta-stânga **K - P**

Madona spre dreapta, încoronată și nimbată, la fel și pruncul pe care îl ține în dreapta

Peter Schneider monetar (K - P)

AR, 0,42 g, 16x15 mm, ↓, dublă frapă pe avers

HL 722

inv. MNIR 52.586

Vladislav al II-lea (1490 - 1516)**1500 - 1502****5. Av. M•WLADISLAI•R•VNGAR•**Rv. **PATRON – HVNGARIE**; dreapta-stânga **K - h**

Madona din față, încoronată, ține pruncul în dreapta

Hans Thurzo monetar (**K - h**)

AR, 0,519 g, 17x15,5 mm, ↘

inv. MNIR 52.582

HL 805

C.m.s., var. legendă revers

6. AR, 0,475 g, 15x14 mm, ↓

inv. MNIR 52.581

HL 805

C.m.s., tăiată defectuos

7. AR, 0,552 g, 17x15 mm, ↑

inv. MNIR 52.580

HL 807

C.m.s. dublă frapă, tăiată defectuos

8. AR, 0,496 g, 15x14,5 mm, ↑

inv. MNIR 52.579

HL 807

1505**9. Av. *WLADISLAI*R*VNGARI*1505**Rv. ***PATRONA* - *VNGARIE** dreapta-stânga **K - H**

Madona din față, încoronată, cu plete, ține pruncul în dreapta

Hans Thurzo (**K - H**)

AR, 0,660 g, 16x15 mm, ↑

inv. MNIR 52.575

HL 811

C.m.s., tăiată defectuos

10. AR, 0,418 g, 15,5 mm, →

inv. MNIR 52.576

HL 811

1508

C.m.s., dar anul 1508

11. AR, 0,506 g, 15,5x15 mm, ↖

inv. MNIR 52.578

HL 811

1510

C.m.s., dar anul 1510 și dreapta – stânga **K - G**

Georgius Thurzo (**K - G**)

12. AR, 0,504 g, 15 mm, ↙

inv. MNIR 52.574

HL 811

1512

C.m.s., dar anul 1512

13. AR, 0,528 g, 15 mm, ↗

inv. MNIR 52.577

HL 811

II. Tezaur Giurgiu/1937

UNGARIA

Dinar

Kremnitz

Ferdinand I (1526 - 1566)

HL 934 Av; 949 Rv.

1530/2 ex.

1. AR, 0,44 g, 15,8 mm, ↙, inv. 200.074; 2. AR, 0,51 g, 15,3 mm, →, inv. 200.075.

1534/2 ex.

3. AR, 0,52 g, 16,7 mm, ↓, inv. 200.076; 4. AR, 0,43 g, 16x14,5 mm, ↙, inv. 200.077.

1536/5 ex.

HL 948 Av; 936 Rv.

5. AR, 0,45 g, 15,6 mm, ↗, inv. 200.078

HL 934 Av; 936 Rv.

6. AR, 0,48 g, 15,5 mm, ←, inv. 200.079

HL 935

7. AR, 0,51 g, 15,4 mm, ↓, inv. 200.080

HL 936

8. AR, 0,48 g, 15,8 mm, ↓, inv. 200.081; 9. AR, 0,32 g, 15,7 mm, ↗, uzată, inv. 200.082

1537/3 ex.

HL 935

10. AR, 0,30 g, 14,2 mm, ↙, uzată, inv. 200.083

HL 935 Av.; 936 Rv.

11. AR, 0, 52 g, 15,1 mm, ↙, inv. 200.084; 12. AR, 0,35 g, 14 mm, ↑, fragmentară, inv. 200.085.

1538/4 ex.

HL 937

13. AR, 0,399 g, 15,7 mm, ↑, deteriorată, inv. 200.086; 14. AR, 0,48 g, 16 mm, →, deteriorată, inv. 200.087; 15. AR, 0,54 g, 14,8 mm, →, inv. 200.089

HL 935 var legendă Av; 936 Rv.

16. AR, 0,44 g, 15,5 mm, ↖, inv. 200.088.

1540/1 ex.

HL 937 var legendă Av.

17. AR, 0,68 g, 14,8 mm, ↗, inv. 200.090

1541/5 ex.

HL 935 Av; 942 Rv.

18. AR, 0,48 g, 15,3 mm, ↓, inv. 200.091.

HL 950 Av; 935 Rv. Var legendă

19. AR, 0,60 g, 15,3 mm, ↑, inv. 200.092.

HL 935 Av var legendă; 939 Rv.

20. 0,40 g, 15,6 mm, ↑, inv. 200.099.

HL 941 Av; 939 Rv. var legendă

21. AR, 0,40 g, 13,9 mm, ↓, uzată, inv. 200.094.

HL 937

22. 0,39 g, 15 mm, ↗, uzată, inv. 200.095.

1543/2 ex.

HL 940 Av; 946 Rv. Var legendă

23. AR, 0,40 g, 15,5x14,2 mm, ↗, inv. 200.096

HL 937 var legendă Rv.

24. AR, 0,54 g, 16 mm, ←, inv. 200.097.

1544/3 ex.

HL 941 Av.; 939 Rv. Var.

25. AR, 0,51 g, 15,8 mm, ↗, inv. 200.099.

HL 939

26. AR, 0,41 g, 15,5 mm, ↗, inv. 200.100.

HL 940

27. AR, 0,49 g, 16 mm, ↗, inv. 200.101

1545/1 ex.

28. AR, 0,57 g, 16 mm, ↗, uzată, inv. 200.102.

1546/1 ex.

HL 935 Av; 950 Rv.

29. AR, 0,48 g, 15,5 mm, ↖, inv. 200.103

1547/1 ex.

30. AR, 0,47 g, 15,5 mm, ↖, inv. 200.098.

1548/7 ex.

HL 937 Av; 936 Rv

31. AR, 0,46 g, 15,8 mm, ↖, inv. 200.104

HL 937 Av; 958 Rv.

32. 0,44 g, 15,4 mm, ↓, inv. 200.105; 33. AR, 0,37 g, 15,5 mm, ↑, fragmentară, inv. 200.110.

HL 937 Av.; 949 Rv.

34. AR, 0,48 g, 15,2 mm, ←, inv. 200.106; 35. AR, 0,57 g, 15,1 mm, →, inv. 200.107; 36. AR, 0,52 g, 15,8 mm, ↖, perforată, inv. 200.108.

HL. 950 Av.; 939 Rv.

37. AR, 0,48 g, 15,3 mm, ↓, inv. 200.109.

1549/4 ex.

HL 937

38. AR, 0,60 g, 15,3 mm, ↓, inv. 200.111.

HL 937 Av.; 949 Rv.

39. AR, 0,48 g, 15,8 mm, ↘, inv. 200.112; 40. AR, 0,54 g, 15,2 mm, ←, inv. 200.113; 41. AR, 0,36 g, 15 mm, ↙, inv. 200.114.

1550/4 ex.

42. AR, 0,29 g, 15,7 mm, ↓, fragment, inv. 200.115; 43. AR, 0,30 g, 14,9 mm, ↗, uzată, inv. 200.116; 44. AR, 0,50 g, 16 mm, ↙, inv. 200.117; 45. AR, 0,52 g, 15 mm, ↙, inv. 200.118.

1551/5 ex.

HL 934 Av, var; 949 Rv.

46. AR, 0,53 g, 14,8 mm, ←, inv. 200.120; 47. AR, 0,65 g, 15 mm, ↗, inv. 200.121; 48. AR, 0,48 g, 14,8 mm, ↘, deteriorată, inv. 200.122; 49. AR, 0,51 g, 15,4 mm, ↑, inv. 200.123; 50. AR, 0,45 g, 15 mm, ↓, inv. 200.124.

1552/6 ex.

HL 937

51. AR, 0,43 g, 14,8 mm, ↑, inv. 200.125; 52. AR, 0,45 g, 14,4 mm, ↓, inv. 200.126; 53. AR, 0,45 g, 14,8 mm, ↓, inv. 200.127; 54. AR, 0,40 g, 14,5 mm, ←, inv. 200.128; 55. AR, 0,46 g, 14,7 mm, →, inv. 200.129; 56. AR, 0,51 g, 14,6 mm, ←, inv. 200.130.

1553/9 ex.

57. AR, 0,43 g, 14,6 mm, ↙, perforată, inv. 200.131; 58. AR, 0,39 g, 15,2 mm, ↗, îndoită, inv. 200.133; 59. AR, 0,47 g, 15,2 mm, ↙, uzată, inv. 200.133; 60. AR, 0,47 g, 16,1 mm, ↖, perforată, inv. 200.134; 61. AR, 0,41 g, 14,9 mm, ↗, inv. 200.135; 62. AR, 0,48 g, 15,2 mm, ↓, inv. 200.136; 63. AR, 0,55 g, 15 mm, ↓, depozit de murdărie, inv. 200.137; 64. AR, 0,51 g, 15,2 mm, ↘, inv. 200.138; 65. AR, 0,52 g, 15,2 mm, →, inv. 200.139

1554/7 ex.

66. AR, 0,49 g, 15 mm, ↙, inv. 200.140; 67. AR, 0,49 g, 15,2 mm, ↖, inv. 200.141; 68. AR, 0,46 g, 14,8 mm, ↓, inv. 200.142; 69. AR, 0,43 g, 15 mm, ↖, inv. 200.143; 70. AR, 0,47 g, 14,8 mm, ↗, inv. 200.144; 71. AR, 0,39 g, 15,2 mm, ↑, inv. 200.145; 72. AR, 0,33 g, 15,8 mm, ↑, inv. 200.152.

1555/3 ex.

73. AR, 0,51 g, 15,3 mm, ↗, inv. 200.146; 74. AR, 0,54 g, 15,7 mm, ↖, inv. 200.147; 75. AR, 0,43 g, 14 mm, ↘, inv. 200.148.

1556/3 ex.

76. AR, 0,49 g, 16 mm, ↙, inv. 200.149; 77. AR, 0,43 g, 16 mm, →, inv. 200.150; 78. AR, 0,54 g, 15,8 mm, ↓, depozit de murdărie, inv. 200.151.

1557/3 ex.

HL 937 Av; 945 Rv.

79. AR, 0,32 g, 15,2 mm, ↑, rupt în dreptul unei foste perforații, inv. 200.153; 80. AR, 0,45 g, 15,3 mm, ↑, inv. 200.154.

HL 937 Av; 936 Rv

81. AR, 0,43 g, 16 mm, ←, inv. 200.155.

1558/5 ex.

HL 937 Av; 949 Rv.

82. AR, 0,48 g, 15,5 mm, ↗, inv. 200.119.

HL 937

83. AR, 0,44 g, 15x14,4 mm, ↗, inv. 200.156; 84. AR, 0,33 g, 16,2 mm, ↗, fragment, inv. 200.157; 85. AR, 0,50 g, 15,3 mm, ↘, inv. 200.158; 86. AR, 0,37 g, 14,9 mm, ↓, inv. 200.159.

1559/2 ex.

HL 936

87. AR, 0,39 g, 15,3 mm, ↖, perforată, inv. 200.160; 88. AR, 0,51 g, 15,7x14,3 mm, ↖, inv. 200.161.

1560/1 ex.

89. AR, 0,46 g, 14,6 mm, ↑, inv. 200.166.

1561/5 ex.

90. AR, 0,38 g, 15,6 mm, ←, inv. 200.167; 91. AR, 0,49 g, 15,2 mm, ↑, inv. 200.169; 92. AR, 0,29 g, 15 mm, →, inv. 200.170; 93. AR, 0,36 g, 17,3 mm, ↓, inv. 200.171; 94. AR, 0,35 g, 15,7 mm, ↓, rupt în dreptul unei foste perforații, inv. 200.172.

1562/5 ex.

95. AR, 0,50 g, 14,7 mm, ↑, inv. 200.173; 96. AR, 0,32 g, 14,5 mm, ↓, inv. 200.174; 97. AR, 0,53 g, 15 mm, ↓, inv. 200.175; 98. AR, 0,43 g, 15,2 mm, ↘, rupturi pe margine, inv. 200.176; 99. AR, 0,33 g, 15,7 mm, ↗, fragmentară, greu lizibil anul, inv. 200.168.

1563/6 ex.

100. AR, 0,46 g, 15,5 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.177; 101. AR, 0,28 g, 14,5 mm, ↖, descentrată, inv. 200.178; 102. AR, 0,38 g, 14,1 mm, ↓, inv. 200.179; 103. AR, 0,51 g, 15 mm, ↑, inv. 200.180; 104. AR, 0,44 g, 15,3 mm, ↑, inv. 200.181; 105. AR, 0,38 g, 15,5 mm, →, perforată, inv. 200.182.

1564/3 ex.

106. 0,47 g, 15,2 mm, ↗, inv. 200.183; **107.** AR, 0,23 g, 14,4 mm, ←, perforată, inv. 200.184; **108.** AR, 0,44 g, 14,7 mm, →, inv. 200.185.

Maximilian al II-lea (1566 - 1576)**1565/6 ex.**

109. AR, 0,45 g, 15,5 mm, ↓, uzată, inv. 200.186; **110.** AR, 0,35 g, 15,5 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.187; **111.** AR, 0,44 g, 14,7 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.188; **112.** AR, 0,46 g, 14,6 mm, ↗, inv. 200.189; **113.** AR, 0,45 g, 15,3 mm, ↗, două perforații, inv. 200.190; **114.** AR, 0,48 g, 15,3 mm, ↓, inv. 200.191.

1566/7 ex.

115. AR, 0,49 g, 15,8 mm, ↑, inv. 200.192; **116.** AR, 0,31 g, 15,3 mm, ←, fragmentară; inv. 200.193; **117.** AR, 0,32 g, 15 mm, ↑, inv. 200.194; **118.** AR, 0,48 g, 14,8 mm, ↗, ruptă în dreptul unei foste perforații, inv. 200.195.
HL 992

119. AR, 0,41 g, 15,8 mm, ↑, inv. 200.162; **120.** AR, 0,37 g, 15,1 mm, ←, inv. 200.163; **121.** AR, 0,45 g, 16,3 mm, ←, inv. 200.165.

1567/5 ex.

122. AR, 0,41 g, 15,5 mm, ↖, perforată, inv. 200.196; **123.** AR, 0,26 g, 15,5 mm, ←, fragment, inv. 200.197; **124.** AR, 0,46 g, 15,6 mm, →, inv. 200.198; **125.** AR, 0,46 g, 16 mm, ↗, inv. 200.199; **126.** AR, 0,42 g, 16 mm, ↑, perforată, inv. 200.200.

1568/2 ex.

127. AR, 0,40 g, 15,5 mm, ↗, inv. 200.201; **128.** AR, 0,46 g, 16,5 mm, ↘, inv. 200.202.

1569/7 ex.

129. AR, 0,44 g, 15,6 mm, ↑, inv. 200.164; **130.** AR, 0,43 g, 16,5 mm, ↘, inv. 200.203; **131.** AR, 0,49 g, 15,8 mm, ↓, inv. 200.204; **132.** AR, 0,34 g, 15,8 mm, ↑, inv. 200.205; **133.** AR, 0,49 g, 15 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.206; **134.** AR, 0,42 g, 15,4 mm, ↖, inv. 200.207; **135.** AR, 0,40 g, 16,2 mm, ↘, inv. 200.208.

1570/2 ex.

136. AR, 0,41 g, 16,4 mm, ↘, tăiată, inv. 200.209; **137.** AR, 0,51 g, 16 mm, ↓, inv. 200.210.

1571/4 ex.

138. AR, 0,41 g, 16,5 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.211; **139.** AR, 0,48 g, 16 mm, ↓, inv. 200.212; **140.** AR, 0,36 g, 13,4 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.213; **141.** AR, 0,48 g, 16,2 mm, ↓, perforată, inv. 200.214.

1572/5 ex.

142. AR, 0,42 g, 15,8 mm, ↓, inv. 200.215; **143.** AR, 0,43 g, 16,5 mm, ↙, inv. 200.216; **144.** AR, 0,35 g, 14,8 mm, ↓, inv. 200.217; **145.** AR, 0,31 g, 14,3 mm, ↓, inv. 200.218; **146.** AR, 0,46 g, 15,8 mm, →, inv. 200.219.

1573/3 ex.

147. AR, 0,36 g, 14,6 mm, ↑, întregit din două fragmente, inv. 200.220; **148.** AR, 0,58 g, 16,6 mm, ↓, inv. 200.221; **149.** AR, 0,41 g, 16,5 mm, →, inv. 200.222.

1574/4 ex.

150. AR, 0,46 g, 15,4 mm, ↘, inv. 200.223; **151.** AR, 0,41 g, 16,2 mm, ↖, inv. 200.224; **152.** AR, 0,43 g, 15,2 mm, ↗, perforată, inv. 200.225; **153.** AR, 0,50 g, 16 mm, ↑, inv. 200.226.

1575/6 ex.

154. AR, 0,42 g, 17 mm, ↑, inv. 200.227; **155.** AR, 0,42 g, 15,4 mm, ↓, inv. 200.228; **156.** AR, 0,43 g, 15,7 mm, →, inv. 200.229; **157.** AR, 0,34 g, 15,7 mm, ↖, inv. 200.230; **158.** AR, 0,40 g, 16,4 mm, ↓, inv. 200.231; **159.** AR, 0,42 g, 14,7 mm, ↙, fragmentară, inv. 200.232.

1576/7 ex.

160. AR, 0,45 g, 16,3 mm, ↓, var. legendă Rv, inv. 200.233; **161.** AR, 0,60 g, 15,9 mm, →, inv. 200.234; **162.** AR, 0,45 g, 17x14,7 mm, ↓, var. legendă Rv, inv. 200.235; **163.** AR, 0,57 g, 16,2 mm, ↗, inv. 200.236; **164.** AR, 0,44 g, 15,6 mm, ↑, inv. 200.237; **165.** AR, 0,41 g, 14,6 mm, ↙, inv. 200.238; **166.** AR, 0,30 g, 14,3 mm, ←, fragmentară, inv. 200.239.

1577/9 ex.

167. AR, 0,38 g, 14,5 mm, ↘, inv. 200.240; **168.** AR, 0,37 g, 15,8 mm, ↓, inv. 200.241; **169.** AR, 0,45 g, 15,2 mm, ↑, inv. 200.242; **170.** AR, 0,49 g, 15,4 mm, ↓, inv. 200.243; **171.** AR, 0,42 g, 14,5 mm, ←, inv. 200.244; **172.** AR, 0,41 g, 15,3 mm, ↘, inv. 200.245; **173.** AR, 0,45 g, 16 mm, ↓, inv. 200.246; **174.** AR, 0,53 g, 15,2 mm, ↓, inv. 200.247; **175.** AR, 0,61 g, 16 mm, ↓, inv. 200.248.

1578/5 ex.

176. AR, 0,42 g, 16 mm, ↖, inv. 200.249; 177. AR, 0,44 g, 15 mm, →, inv. 200.250; 178. AR, 0,39 g, 16 mm, ↗, întregit din fragmente, inv. 200.251; 179. AR, 0,51 g, 16,3 mm, ↓, inv. 200.252; 180. AR, 0,51 g, 14,8 mm, ↓, inv. 200.253.

Rudolf al II-lea (1576 - 1608)**1580/14 ex.**

HL 1059

181. AR, 0,50 g, 15,7 mm, ←, inv. 200.254; 182. AR, 0,38 g, 14,8 mm, ←, tăiată, inv. 200.255; 183. AR, 0,34 g, 15 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.256; 184. AR, 0,32 g, 14 mm, ↓, fragmentară, inv. 200.257; 185. AR, 0,32 g, 14 mm, ↘, rupturi pe margine, inv. 200.258; 186. AR, 0,55 g, 14,5 mm, →, inv. 200.259; 187. AR, 0,47 g, 14,5 mm, ↖, descentrată, inv. 200.260; 188. AR, 0,37 g, 15,3 mm, ↑, fragmentară, inv. 200.261; 189. AR, 0,45 g, 14,9 mm, ↑, inv. 200.262; 190. AR, 0,44 g, 15,9 mm, ↑, inv. 200.263; 191. AR, 0,63 g, 15 mm, ↓, inv. 200.264; 192. AR, 0,61 g, 14,7 mm, ←, descentrată, inv. 200.265; 193. AR, 0,49 g, 15,2 mm, →, inv. 200.266; 194. AR, 0,47 g, 15,5 mm, ↙, inv. 200.267.

1581/10 ex.

195. AR, 0,49 g, 15,8 mm, ↙, inv. 200.268; 196. AR, 0,46 g, 15,2 mm, ↙, inv. 200.269; 197. AR, 0,46 g, 14,5 mm, ↑, inv. 200.270; 198. AR, 0,50 g, 15x12,5 mm, ↓, perforată, inv. 200.271; 199. AR, 0,56 g, 15,3 mm, ←, perforată, inv. 200.272; 200. AR, 0,31 g, 15,4 mm, ↓, rupt mic fragment din flan, inv. 200.273; 201. AR, 0,49 g, 14,8 mm, ↖, inv. 200.274; 202. AR, 0,44 g, 15,7 mm, →, inv. 200.275; 203. AR, 0,51 g, 14,8x13,3 mm, ↓, inv. 200.276; 204. AR, 0,43 g, 15 mm, ←, perforată, inv. 200.277.

1582/3 ex.

205. AR, 0,55 g, 15,3 mm, ←, inv. 200.278; 206. AR, 0,42 g, 13,8 mm, →, inv. 200.279; 207. AR, 0,41 g, 15 mm, →, ușor îndoită, inv. 200.280.

1583/5 ex.

208. AR, 0,50 g, 14,5 mm, ↗, inv. 200.281; 209. AR, 0,43 g, 15,5 mm, ↘, inv. 200.282; 210. AR, 0,41 g, 15,2 mm, ↓, inv. 200.283; 211. AR, 0,51 g, 15,2 mm, ↓, inv. 200.284; 212. AR, 0,53 g, 14,6 mm, ↑, inv. 200.285.

1584/12 ex.

213. AR, 0,51 g, 15x14,5 mm, ↓, perforată, inv. 200.286; 214. AR, 0,50 g, 15,5x14,2 mm, ←, inv. 200.287; 215. AR, 0,49 g, 15,3 mm, ↗, inv.

200.288; **216.** AR, 0,36 g, 14,8 mm, ↙, inv. 200.289; **217.** AR, 0,36 g, 16 mm, ↑, inv. 200.290; **218.** AR, 0,47 g, 15,6 mm, ←, inv. 200.291; **219.** AR, 0,50 g, 13,8 mm, ↓, inv. 200.292; **220.** AR, 0,55 g, 15 mm, ↑, inv. 200.293; **221.** AR, 0,47 g, 15 mm, ↑, descentrată, inv. 200.294; **222.** AR, 0,52 g, 14,4 mm, ↗, inv. 200.295; **223.** AR, 0,47 g, 15,3 mm, →, inv. 200.296; **224.** AR, 0,40 g, 14,5 mm, ←, inv. 200.297.

1585/14 ex.

225. AR, 0,41 g, 15,4 mm, ←, inv. 200.298; **226.** AR, 0,45 g, 15 mm, ↖, inv. 200.299; **227.** AR, 0,42 g, 15 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.300; **228.** AR, 0,45 g, 14,8 mm, ←, inv. 200.301; **229.** AR, 0,53 g, 15,4 mm, ↗, inv. 200.302; **230.** AR, 0,45 g, 15,2 mm, ↘, inv. 200.303; **231.** AR, 0,49 g, 15,2 mm, ↘, inv. 200.304; **232.** AR, 0,40 g, 14,2 mm, →, inv. 200.305; **233.** AR, 0,48 g, 15,4 mm, ↘, inv. 200.306; **234.** AR, 0,51 g, 15,2 mm, ↗, inv. 200.307; **235.** AR, 0,59 g, 14,7x13,3 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.308; **236.** AR, 0,39 g, 15 mm, ↓, inv. 200.309; **237.** AR, 0,40 g, 15,6 mm, ↗, inv. 200.310; **238.** AR, 0,55 g, 14,4 mm, ↖, perforată, inv. 200.311.

1586/6 ex.

239. AR, 0,38 g, 14,8 mm, ↗, inv. 200.312; **240.** AR, 0,48 g, 15 mm, ↘, inv. 200.313; **241.** AR, 0,55 g, 15,2 mm, ↑, inv. 200.314; **242.** AR, 0,44 g, 15 mm, ↘, inv. 200.315; **243.** AR, 0,43 g, 14,5 mm, ↙, inv. 200.316; **244.** AR, 0,51 g, 15,7 mm, ↓, inv. 200.317.

1587/4 ex.

245. AR, 0,51 g, 15 mm, ←, inv. 200.318; **246.** AR, 0,57 g, 15 mm, →, inv. 200.319; **247.** AR, 0,42 g, 14,5 mm, →, inv. 200.320; **248.** AR, 0,55 g, 14,3 mm, ↑, inv. 200.321.

1588/5 ex.

249. AR, 0,44 g, 13,6 mm, ↖, inv. 200.322; **250.** AR, 0,34 g, 15,8 mm, ↖, fragmentară, inv. 200.323; **251.** AR, 0,48 g, 15,5 mm, ↓, inv. 200.324; **252.** AR, 0,44 g, 15,2 mm, ↖, inv. 200.325; **253.** AR, 0,42 g, 14,9 mm, ↙, inv. 200.326.

1589/3 ex.

254. AR, 0,46 g, 14,7 mm, ↑, inv. 200.327; **255.** AR, 0,53 g, 15,7 mm, ↖, inv. 200.328; **256.** AR, 0,42 g, 15,4 mm, ↓, inv. 200.329.

1590/5 ex.

257. AR, 0,31 g, 14,8 mm, ↑, perforată. ruptă în dreptul unei foste perforații, inv. 200.330; **258.** AR, 0,66 g, 15 mm, ↗, inv. 200.331; **259.** AR,

0,50 g, 16 mm, ↑, inv. 200.332; **260.** AR, 0,36 g, 15 mm, ↑, perforată, inv. 200.333; **261.** AR, 0,42 g, 15,5 mm, ↑, rupturi pe margine, inv. 200.334.

1591/6 ex.

262. AR, 0,44 g, 15,8 mm, ↓, perforată, inv. 200.335; **263.** AR, 0,53 g, 15,8 mm, ↑, inv. 200.336; **264.** AR, 0,53 g, 15,5 mm, ←, inv. 200.337; **265.** AR, 0,44 g, 15 mm, ↗, inv. 200.338; **266.** AR, 0,52 g, 15,2 mm, ↘, inv. 200.339; **267.** AR, 0,50 g, 15,8 mm, ↗, inv. 200.340.

1592/1 ex.

268. AR, 0,41 g, 16,2 mm, ↓, inv. 200.341.

1593/4 ex.

269. AR, 0,57 g, 14,6 mm, ↗, inv. 200.342; **270.** AR, 0,51 g, 15,5x14,5, mm, ↑, inv. 200.343; **271.** AR, 0,49 g, 15,1 mm, ↘, inv. 200.344; **272.** AR, 0,45 g, 13,8 mm, ↓, inv. 200.345.

1595/2 ex.

273. AR, 0,42 g, 16 mm, →, inv. 200.346; **274.** AR, 0,35 g, 15,3 mm, ↑, inv. 200.347.

1596/1 ex.

275. AR, 0,49 g, 16,3x15,9 mm, ←, inv. 200.348.

1597/2 ex.

276. AR, 0,51 g, 15x14,1 mm, ↓, inv. 200.349; **277.** AR, 0,50 g, 15,5 mm, ↘, inv. 200.350.

1601/1 ex.

278. AR, 0,40 g, 16,5 mm, →, inv. 200.341.

Bibliografie

Cernovodeanu, P. Binder 1993 = P. Cernovodeanu, P. Binder, *Cavalerii Apocalipsului. Calamitățile naturale din trecutul României (până la 1800)*, București, 1993.

Lajos 1979 = Huszar Lajos, *Münzkatalog Ungarn*, München, 1979.

Mănucu-Adameșteanu, Ana Maria Velter, Katiușa Pârvan, A. Vîlcu 2005 = Gh. Mănucu-Adameșteanu, Ana Maria Velter, Katiușa Pârvan,

Aurel Vîlcu, *Monede medievale și moderne descoperite în București și împrejurimi (secolele XIV-XIX)*, Muzeul Municipiului București, Seria Patrimoniu, 3, București, 2005.

Pîrvan 2002 = Katiușa Pârvan, Un mic tezaur din secolul al XVII-lea descoperit la Stănești, jud. Giurgiu, *Simpozion de Numismatică organizat în memoria martirilor căzuți la Valea Albă, la împlinirea a 525 de ani (1476-2001), 13-15 mai 2001 Chișinău. Comunicări și note*, Ed. Enciclopedică, București, 2002, p. 203-208.

Rezachievici 1981 = Constantin Rezachievici, Mercenari în oștile române în Evul Mediu, **RI**, 24, 1981, p. 37-73.

Velter 1982 = Ana Maria Velter, Un tezaur monetar din sec. XV/XVI descoperit la Ghimpați, jud. Giurgiu, **CN**, 4, 1982, p. 133-139.

Ursu, Adina Berciu-Drăghicescu 1989 = Aurora Ursu, Adina Berciu-Drăghicescu, Descoperiri monetare de pe teritoriul Țării Românești (secolele XIV-XVI), **CSSȘA**, 1989, 1, p. 125-172.

Vîlcu 2002 = A. Vîlcu, Circulația dinarului unguresc în secolul al XVII-lea (Tezaurul de la Târgoviște, jud. Dâmbovița), **CN**, VIII, 2002, p. 335-346.

Résumé

L'auteur présent deux trésors des dinars hongrois découverts à Giurgiu. Le premier (*terminus post quem* - 1512), découvert en 1974 au bord de Danube, à côté du port, vers le cité. Paraschiv Marian a vendu les 13 pièces de ce petit trésor au Musée National d'Histoire de Roumanie. Ces monnaies sont: quatre dinars frappés de Mathias Corvin (1458-1490) dans l'atelier Kremnitz par les monétaires suivants: Ianos Constorffer (1468-1481), Vitus Mühlstein (1471-1481), Péck Pál (1482-1486) et Peter Schneider (1489-1490). Les autre pièces sont des émissions de Vladislav II^e (1490-1516), frappées aussi dans l'atelier Kremnitz par les frères monétaires Thurzo: Hans Thurzo, sept exemplaires (quatre entre 1500-1502, deux en 1505, un pièce en 1508) et Georgius Thurzo, deux exemplaires (en 1510 et en 1512). Toutes les pièces sont bien travaillées, sans des traces de circulations intensive. Elles représentent un accumulation commerciale, un petit trésor d'un indigène qui a vendu ses produits aux soldats de la cité Giurgiu.

Le deuxième trésor a été découvert en 1937 à Giurgiu. Il a appartenu au Cabinet Numismatique de la Bibliothèque de L'académie Roumaine et a été transféré en 1984 au Musée National d'Histoire de Roumanie. Le trésor se compose de 278 dinars hongrois, frappés entre 1530-1601.

Les premières émissions sont les dinars frappés de Ferdinand I^e (1526-1566), 108 exemplaires accumulées presque régulièrement, entre 1530 et 1564 (on n'existe pas aucune monnaie des années 1531-1533, 1535, 1539 et 1542).

Les monnaies suivantes sont les dinars de Maximilian II^e (1566-1576) – 72 pièces accumulées pendant 14 années, sans aucune interruption (1565–1578).

Les dernières monnaies sont les dinars de Rudolf II^e (1576-1608) - 98 pièces qui ont été accumulées pendant 18 années (1580-1601), avec des petites interruptions (1593-1594, 1598-1600).

Les monnaies de trésor-ci, très bien conservées, constituent un paquet monétaire compact. Le trésor représente un accumulation de type mercenèriel, un paiement vers un des soldats qui ont lutté dans l'armée de Michel le Brave contre les ottomans, entre 1593-1601.

Les deux trésors présentés complètent le répertoire des découverts monétaires de Valachie pendant XVI^e-XVII^e siècle et nous donnent des informations sur la circulation des dinars hongrois dans la cité Giurgiu au Moyen Age.

Liste des illustrations

Pl. 1. Des dinars hongrois de trésor découvert à Giurgiu en 1974: fig. 1-4 des émissions de Mathias Corvin, fig. 5-8 des émissions de Vladislav II^e.

Pl. 2. Des dinars hongrois de trésor découvert à Giurgiu en 1974: fig. 9-13 des émissions de Vladislav II^e.

Pl. 3. Des dinars hongrois de trésor découvert à Giurgiu en 1937: des émissions Ferdinand I^e.

Pl. 4. Des dinars hongrois de trésor découvert à Giurgiu en 1937: cat. 88 des émissions Ferdinand I, cat. 117-128 des émissions de Maximilian II^e.



cat. 1



cat. 2



cat. 3



cat. 4



cat. 5



cat. 6



cat. 7



cat. 8



Planşa 1. Tezaurul de la Giurgiu (1974).
Dinari Mathias Corvin (cat. 1-4), dinari Vladislav II (cat. 5-8).



cat. 9



cat. 10



cat. 11



cat. 12



cat. 13





cat. 2



cat. 3



cat. 52



cat. 80



cat. 81



cat. 85



cat. 86



cat. 88



Planşa 3. Tezaurul de la Giurgiu (1937).
Dinari Ferdinand I.



cat. 88



cat. 117



cat. 125



cat. 126



cat. 127



cat. 128

